דף ___ דיון

הכרעת השופט קדמי – כב' השופט מוסף קדמי [illegible] סיון

[illegible] קמא, בדיון שהתקיים [illegible] בנוכחות [illegible] ובא כוחו [illegible] ובא כוח המשיבה [illegible] ובא כוח המשיבה [illegible] ובא כוח המשיבה

ו"ד שלמה

ולכן נראה לומר, דיש לגזור גזירה או בימי הבית ושיש חשש של
שמא יחליטו בית דין אחרים שלא כדעת בית דין זה, ולפסול בעלי
מומין שהותרו כאן. ולא גזרינן שמא יעלה בדעתו של בעל המום
לעלות לדוכן. ועוד, שהרי בעל המום עומד בפני כל העם ויכול
לראות בבירור אם הכהן עובר על הדין או לא.

ומשום כך נראה לומר, שגזירת חז"ל שלא יעלו בעלי מומין לדוכן
היא רק בזמן שבית המקדש קיים, אבל בזמן הזה שאין בית המקדש
קיים, ואין כאן חשש שיבואו לטעות בדין, לא גזרו חז"ל כלל.

ויש להוכיח כדברינו מדברי הרמב"ם בהלכות ביאת המקדש (פ"ז ה"ד),
שכתב שכהן שיש בו מום, אף על פי שאינו עובד עבודה, אינו
נכנס לבית הפנימי. ומשמע מדבריו שאם אין בו מום, אף על פי
שעובד עבודה, מותר לו להכנס לבית הפנימי. ואין זה מחוור כלל,
שהרי בכל מקום שנאמר בתורה שהכהן עובד עבודה, משמע שעובד
עבודת הקרבנות. ואם כן, אין לחלק בין עבודה לעבודה, שהרי
בכולם שוה הדין, שאם יש בו מום אינו עובד כלל.

ונראה לומר, שהרמב"ם סבר שגזירת חז"ל שלא יעלו בעלי מומין
לדוכן היא אף בזמן הזה, שאין בית המקדש קיים, ולכן אף על פי
שאין חשש שיבואו לטעות בדין, גזרו חז"ל שלא יעלו בעלי מומין
לדוכן, כדי שלא יבואו לטעות בזמן שבית המקדש קיים.